N° 3881.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
— *Brieven*, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau

DONDERDAG 9 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 8 Februarij.

De Eerste Kamer is in hare beraadslagingen doorgaands kalm; maar men voelt thans, dat zij, in zake de spoorwegen den invloed der hartstogten ondergaat; zij wordt warm. Gisteren is nog de gansche zitting door verschillende sprekers ingenomen.

De heer *van Eysinga* hield eene lange met zorg bewerkte redevoering om zijne overtuiging uit te spreken, dat het voorgestelde niet met het algemeen belang is overeen te brengen. Hoofdzakelijk bepaalde hij zich bij de beoordeeling van de noorderlijn, waarvan hij meende te moeten getuigen, dat zij noch aan de regtvaardigheid, noch aan de billijkheid beantwoordt. Hij meent, dat men op de kortst mogelijke wijze Harlingen aan Rheine moest verbinden. Het is, zegt hij, niet de schuld der Regering dat Harlingen 40 uren van Rheine ligt, maar wel, dat door de rigting van de noorderlijn die afstand verdubbeld zal worden. Hij gelooft, dat dit niet aan den naijver van Holland te wijten is; maar aan eene verkeerde opvatting der Regering, die het handelsvervoer van Friesland had opgeofferd aan het personenvervoer van Groningen en Drenthe. De spreker acht het een opmerkelijk verschijnsel, dat velen der warmste voorstanders van de wet de noorderlijn afkeuren. Op de beloften der Regering dat later een weg langs Steenwijk zou kunnen komen, durft hij niet bouwen. Hij acht het waarschijnlijk, dat deze wet zal worden verworpen. In dat geval hoopt hij dat het ministerie blijven zal. Alsof dat mogelijk was!

De heer de *Vos van Steenwijk* staat regtstreeks tegenover den heer van Eysinga. Deze meent dat het handelsverkeer bij de noorderlijn verwaarloosd is; en de lijn daarom niet goed is. De heer de Vos daarentegen acht de lijnen goed, omdat het handelsverkeer wel voor oogen is gehouden. Van waar dat verschil van meening? Is het noodig te zeggen dat hij voor eene andere streek spreekt? Hij doorloopt achtereenvolgend alle tegen deze wet aangevoerde bezwaren om ze een voor een te ontzenuwen. Wij zullen er niet bij stilstaan. Hij heeft niets nieuws aangevoerd, en wij zouden er niets nieuws op weten te antwoorden.

De heer *van Royen* verkeert in hetzelfde geval. Naar zijne overtuiging heeft men niets anders te doen, dan de wet eenvoudig aan te nemen, gelijk zij daar ligt. Behalve de reeds bekende gronden heeft hij daarvoor aangevoerd de bedenking, dat uit een verwerping naijver, tweedragt en mistrouwen zouden kunnen ontstaan.

De heer *Rysterborgh*, die vóór de wet stemmen zal, trad op nieuw op om zijne tegen de wet ingebragte bezwaren van de daartegen opgeworpene wederleggingen te vrijwaren. Hij ontwikkelde op nieuw de gronden, waarom hij staatsspoorwegen boven gekoncessionneerde verlangt, waarom hij de kosten van de Moerdijk-brug te laag geschat acht, en ten slotte waarom hij voor de werken der Oosterschelde andere bepalingen had verlangd.

De heer *van der Lek de Clercq* kwam daardoor op nieuw aan het woord, en bestreed punt voor punt den heer Rijsterborg. Hij eindigt met den wensch, dat de Regering er alsnog toe moge besluiten om de meest geruststellende verzekeringen aan de afgevaardigden van Friesland te geven, in welk geval de wet met groote meerderheid van stemmen zal kunnen worden aangenomen. — Waarom zou een ander lid daaraan nog niet den wensch toevoegen, dat ter bevrediging van Noord-Holland, Utrecht en 's Bosch door de Regering ook die lijn belooft worde, die daar verlangd is? Dan zouden immers alle plaatselijke belangen bevredigd zijn. Maar zou dan het publiek belang zich niet doen gelden en tot eene verwerping met algemeene stemmen leiden? De groote fout der wet bestaat juist daarin, dat men te veel gelet heeft op plaatselijk belang om stemmen te winnen. En nu stelt men voor, om die fout nog te vergrooten!

Ten slotte voerden nog beurtelings het woord de heeren van Andringa de Kempenaer, Rijsterborgh, van Rhemen van Rhemenshuizen en van Rijckevorsel, die hunne vroeger geuite meeningen andermaal verdedigden. Vervolgens is de Kamer tot heden gescheiden, om den minister van Binnenlandsche Zaken te hooren, die thans aan de beurt is.

De staatkundige plannen van Lodewijk Napoleon.

I.

Onder dezen titel bevat de *Westminster Review* van Januarij, een belangrijk opstel over de staatkunde van den Franschen Keizer. Ofschoon de schrijver den oorlog in Italië als uitgangspunt neemt, bepaalt hij zich niet enkel tot de verhouding des Keizers tegenover Oostenrijk, den Paus en de omwentelingspartij, maar trekt uit hetgeen Napoleon tot dusverre als beheerscher van Frankrijk zoowel als vroeger verrigt heeft, belangrijke konkluziën voor het heden en de toekomst. Het gebeurde in den laatsten oorlog beschouwt hij voornamelijk volgens hetgeen de depêches aan het Engelsche Parlement overgelegd daarvan mededeelen, maar dat hij daarenboven in het bezit van andere minder bekende bescheiden is, blijkt uit verschillende feiten, die hij over het doen en laten des Keizers mededeelt. Aan een en ander wordt veel gewigt bijgezet door de omstandigheid, dat de beschouwingen van den *Westminster-Review* in Engelands staatkundige kringen in hoog aanzien staan, en ook daardoor dat sommige zaken, welke de schrijver voorziet dat gebeuren moeten, inderdaad sedert de verschijning van zijn artikel (hetwelk in het laatst van December gedrukt werd) op het tapijt zijn gekomen.

Wij laten hier een overzigt volgen van het belangrijkste dat dit artikel bevat, in hetwelk zich echter eenige gezigtspunten voordoen waarbij des schrijvers meening inregt tegen de onze overstaat. Onze lezers zullen van zelven ontwaren welke die zijn.

Het artikel begint met aan te toonen dat de Italiaansche oorlog niet voortgebragt is door de kuiperijen van graaf Cavour, maar zijn oorsprong nam uit den vasten wil en het overleg van Napoleon III. Hij had daarvoor drie redenen, namenlijk persoonlijke neiging, hem voortstuwende gebeurtenissen en een aangenomen beginsel.

Wat het eerste, de persoonlijke neiging betreft, moet in het oog gehouden worden dat de Bonapartes, uit een Korsikaansch geslacht voortkomende, evenzeer Italiaansch als Fransch zijn. Het was geen toeval dat al de leden van dat geslacht na de herstelling der Bourbons in Italië een toevlugt zochten. Zoowel oude herinneringen als de aanwijzingen van hun hoofd, dat toen op St. Helena gevangen werd gehouden, leidde hen daartoe.

Napoleon I heeft hun in zijn laatste geschriften den raad gegeven zich in Italië te vestigen en daar met de voornaamste familiën huwelijken te sluiten, ten einde er staatkundigen invloed te verkrijgen; ook drong hij er op aan dat sommigen van hen den geestelijken stand zouden omhelzen, met het doel om tot hooge kerkelijke waardigheden te geraken (1).

Het is verscheidenen der Bonapartes dan ook inderdaad gelukt in Italië een invloedrijke stelling in te nemen en zich met den ouden adel te verbinden, en van het oogenblik af dat Lodewijk Napoleon aan het hoofd der Fransche Regering kwam, koesterde hij reeds 't denkbeeld in Italië een nieuwen toestand te scheppen, en werd daarin versterkt door den invloed en aandrang zijner familie. Nogtans deden verschillende moeijelijkheden hem de verwezenlijking van dat denkbeeld verschuiven, waaronder de voornaamste was de noodzakelijkheid om zich vaster als Keizer te vestigen. Toen hij naar binnen en naar buiten zich krachtig genoeg gevoelde om zijn voornemen uit te voeren, viel er een gebeurtenis voor, welke er veel toe heeft bijgebragt om het te verhaasten, en zonder welke het misschien nog eenige jaren verschoven en langs een anderen weg voorbereid geworden zou zijn.

Die gebeurtenis was de moord-aanslag van Orsini, die voor den Keizer zoowel een waarschuwing voor dreigende gevaren, als een feitelijke berisping van zijn dralen in de vervulling zijner taak was.

Zijn persoonlijke neiging, tot handelen gespoord door deze gebeurtenis, deed den Keizer eensklaps het besluit nemen den oorlog in Italië weldra te beginnen. Hij gaf van dat voornemen aan Orsini, die toen in de gevangenis was, de plegtigste verzekeringen door middel van een vertrouweling. Orsini, die in 1831 met den Keizer aan dezelfde zamenzwering der Carbonari had deelgenomen, verklaarde zich tevreden, overhandigde 's Keizers vertrouweling een lijst van zijn vrienden in Italië, wier medewerking gevraagd moest worden als het geschikte oogenblik gekomen was, en schreef daarna het befaamde testament, waarin hij Napoleon III als den toekomstigen bevrijder van zijn vaderland aankondigde. De Keizer zond dit stuk zelf naar Turijn ter openbaarmaking, en het Piëmontesche Staatsblad nam het in zijne kolommen op. Kort hierna werd graaf Cavour naar [illegible] ontboden, en werden de maatregelen beraamd om 's Keizers plannen uit te voeren.

Behalve deze twee redenen, die den Keizer tot den oorlog bragten, was er nog een derde, het staatkundig stelsel dat in het algemeen Napoleons handelingen regelt. Dit stelsel is dat van Napoleon I, waarin de tegenwoordige Bonaparte een bijgeloovig vertrouwen stelt, en welks ten uitvoerlegging hij als de roeping van zijn leven beschouwt. Het heeft ten doel Frankrijks invloed op Europa onder de dynastie der Bonaparte's overwegend te maken, en brengt als onvermijdelijk gevolg de uitbreiding van Frankrijk tot zijn „natuurlijke grenzen" mede. Doch Napoleon III wil langs een anderen weg dan Napoleon I tot zijn oogmerken komen. De Europesche oorlogen, door den laatsten achtereenvolgend en te gelijk ondernomen, worden door den tegenwoordigen Keizer beschouwd als de eenige oorzaken van zijn val. Napoleon III gelooft dat de Bonapartistische ideeën aan het tegenwoordig geslacht niet met geweld behoeven opgedrongen te worden, wijl het er rijp voor is ze langs den weg van overreding en aanprijzing te aanvaarden. Hij beschouwt zich als den middelaar tusschen de nieuwe ideeën en de oude wereld en, daar deze rol niet geheel en al zonder oorlog te spelen is, streeft hij er naar dien oorlog zooveel mogelijk te beperken, opdat die nooit in een algemeene Europesche botsing ontaarde. Een der steunpunten van dit stelsel is voor Frankrijk België en de Rijnprovinciën te veroveren. Doch regtstreeks de laatsten te belagen zou zijn zoo al niet Europa, dan toch geheel Duitschland tegen Frankrijk in de wapens te brengen, wat de Keizer wenscht te vermijden. Daarom was het voor hem van belang vooraf Duitschlands kracht te verbreken, en een zijner sterkste strijders van het toekomstig slagveld te verwijderen. De eenige gelegenheid om dit oogmerk te bereiken werd hem aangeboden door een verbond met de Italianen — dat reeds om andere redenen den Keizer zoo aangenaam was — tegen Oostenrijk, waarbij Duitschland, niet door bondspligten ten strijde geroepen, zich welligt niet tegen hem verzetten zou. Dit verbond had inderdaad groote voordeelen. Want de zaak der Italiaansche onafhankelijkheid was een populaire leus, niet ongeschikt om Fransche symphatiën te wekken, en het beste masker tot bedekking van de [illegible] bedoelingen des Keizers. Aan den anderen [illegible] het door Oostenrijks kracht en invloed te [illegible] een der hardnekkigste tegenstanders der Napoleontische ideeën uit den weg ruimen. De veldtogt in [illegible] was dus een voorbereiding tot een latere [illegible] aan den Rijn, die bekroond zou moeten worden door een plegtige handeling, [illegible], met algemeen goedvinden der [illegible] van 1815. Dus zou de schim van het slagtoffer van Waterloo worden gewroken.

Wij lezen in den *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode*:

„De vergrootings- en aanhechtingspolitiek begint, dagelijks, meer op den voorgrond te treden. Het is een verschijnsel, dat wel in ons Land bijzondere aandacht verdient; want aan deze politiek verbinden zich historische herinneringen van treurigen aard, die dubbel gewigt erlangen als men let op den Man, die thans de

---

(1) De *Westminster-Review* zegt dat dit programma stiptelijk vervuld werd, op het laatste gedeelte na. De *Review* vergat hier waarschijnlijk, dat er een prelaat Bonaparte is.

heerschappij voert over het, steeds naar grooteren om vang strevende Frankrijk.

„Napoleon heeft, op dit oogenblik, het bezit van Savoye op het oog. Het is een loon voor hetgeen door hem verrigt is ter vergrooting van het gebied van Victor Emmanuel; een loon, evenwel, dat hem betwist wordt juist door den Man, die zijne grootheid aan Keizer Napoleons algeweld heeft te danken. Wij zien hier, dat de dankbaarheid door Vorsten op gelijke wijze beoefend wordt als door de meeste stervelingen.

„De weerstand van Piëmont tegen het verlies van Savoye maakt ons niet ongerust; Napoleon zal daarover wel weten te zegevieren.

„Maar het is eene andere vraag, of Europa deze vergrootings- en aanhechtings-politiek door een *fait accompli* goedschiks zal bekrachtigen.

„Zoo ja: zal het dan daarbij blijven? Zal dan niet Napoleon weldra andere redenen doen gelden, om aan zijn Land van lieverlede de grenzen te geven, die Frankrijk gewoon is, zijne „natuurlijke grenzen" te noemen? Het is eene vraag, waarbij evenzeer Pruissen, als België en Nederland groot belang hebben. Eene vraag, die, eigenlijk, in zich sluit de oplossing van het groote problema van het evenwigt van Europa, en de beslissing: of kleine nationaliteiten kunnen rekening maken op de ondersteuning van groote mogendheden, ter handhaving van de integriteit van haar grondgebied?

„Niet in Italië zien wij de toekomst van Europa zóó dringend op het spel staan. Maar hetgeen als een dreigende, van onweer zwangere wolk aan den staatkundigen gezigteinder komt opdagen, is Frankrijks streven naar het bezit van Savoye. In Engeland wordt daartegen reeds een krachtig verzet openbaar; Zwitserland, in zijne regten gekrenkt, wordt ongerust, en Pruissen houdt waakzaam de oogen geopend. Wij zien in deze eerste aanwijzing van Napoleon's vergrootingspolitiek den val van het Kabinet-Palmerston; een Tory-Kabinet in Engeland aan het bestuur, en daarmede de nadering van een crisis, die een begin nemende in den strijd om Savoye, tot einde hebben kan eene algemeene botsing, waarvan de omvang en de strekking niet bepaald kunnen worden, maar de gemoederen, teregt, met vrees vervult.

„Europa's rust in *dit* jaar hangt, naar onze overtuiging, af van een toeval. Laat Engeland zich op nieuw in slaap wiegen; wij zullen die rust waarschijnlijk kortstondig genieten, om haar *later* des te dieper te betreuren. Blijft Engeland wakker, dan gaan wij ondanks de schijnbare vermindering in Frankrijk van het leger, een tijd te gemoet, waarin op nieuw het lot van Europa op de spitsen der bajonnetten zal gedragen worden."

Men verneemt met leedwezen, dat volgens verschillende ontvangen berigten, de ziektetoestand van den heer van Dam van Isselt, lid van de Eerste Kamer, in de laatste dagen weder moet verergerd zijn.

Aan den hoogw. heer deken, B. Hofman, is van eene onbekende als bijdrage voor den Sint Pieters penning toegezonden een bankbiljet van *f* 1000 N°. 4079 van de nieuwe bankbiljetten.

Wij waren dezer dagen in de gelegenheid, om eene uit eikenhout gebeeldhouwde kommuniebank te zien, die voor de kapel der Weesper zusters bestemd is. De vervaardiger, de heer A. Meijerik (1), heeft eer van zijn werk, dat met der daad voortreffelijk mag genoemd worden. De teekening is natuurlijk, los en vol beweging; de bewerking laat niets te wenschen over. Het is jammer dat de heer Meijerik zijn kunstwerk niet heeft ten toon gesteld. Wij zijn overtuigd dat hij van het publiek dezelfde tevredenheid zou hebben vernomen, die hem te regt is te beurt gevallen van den Eerw. pastoor van Weesp, aan wien hij dit voortbrengsel van zijne kunst heeft afgeleverd.

Gisteren avond heeft een winkelier alhier zijne vrouw zoodanig mishandeld, dat zij aan de gevolgen in den vroegen morgen van heden overleden is.

Z. M. heeft benoemd: tot ridder der orde van den Nederl. Leeuw, E. de Frezals; pensioen verleend aan de gewezen hoofdonderwijzers: J. Vlasveld, zich schrijvende J. G. Vlasveld, te Hoogmade, gem. Woubrugge, van *f* 2?0; G. J. Gesoor, zich noemende en schrijvende G. J. Nyland, te Varsseveld, gem. Wisch, van *f* 4?2; C. Sikkens, zich schrijvende K. J. Sikkens, te Ezinge, van *f* ?20 K. Sipke of Sipkes, te Uffelte, gem Havelte, van *f* 200; C. van Beckum, te Chaam, gem. Baarle-Nassau, van *f* 173; H. G. Saffrie, gewezen hoofdonderwijzeres aan de dag- en kostschool voor meisjes te Delfshaven, van *f* 101.

EERSTE KAMER.

Zitting van Dingsdag 7 Februarij.

In deze zitting zijn de beraadslagingen voortgezet over het wetsontwerp tot goedkeuring van artikelen der koncessiën verleend tot den aanleg en de exploitatie van de Noorder en Zuiderspoorwegen.

De heer van Eysinga opende heden de beraadslagingen en daarna werd het woord gevoerd door de HH.: de Vos van Steenwijk, van Reijen, Rijsterborgh, van der Lek de Clercq, van Andringa de Kempenaer, van Rhemen van Rhemenshuizen en van Rijckevorsel.

De minister van Binnenlandsche Zaken, aan wien het woord alsnu werd gegeven, verzocht dat de beraadslagingen tot den volgenden dag zouden worden verdaagd, aan welk verzoek werd voldaan.

ROTTERDAM, 7 Feb. Ter markt van heden waren de prijzen der Boter: 1ste kwal. *f* 59, 2de kwal. *f* 56, 3de *f* 53.

GORINCHEM, 6 Feb. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe *f* 7.80 a *f* 9.50; Rogge *f* 6.90 a *f* 7.40; Gerst *f* 4.50 a *f* 5.80; Haver *f* 2.70 a *f* 3.50; Boonen *f* 7.50 a *f* 8.50; Boter *f* 1.05 a *f* 1.15 het Ned. ℔.; Eijeren *f* 3 de 100 stuks; Aardappelen *f* 2.75 a *f* 4.

De graanhandel was slap bij goeden aanvoer; de handel in vee was mede weinig beteekenend, ofschoon er veel vee aan de markt was en veel vreemde kooplieden aanwezig waren. Het verhandelde was buitengemeen duur.

De telegraaf meldt heden het volgende:

LONDEN, 8 Febr. In het Hoogerhuis deed gisteren avond lord Normanby het voorstel, aan de Koningin een adres te rigten, houdende 1°. dankbetuiging voor de tegenspraak, die de afstand van Savoye van den kant harer Regering heeft ondervonden, en 2°. verzoek dat zij (de Koningin) alle mogelijke pogingen aanwende om de inlijving van Savoye bij Frankrijk tegen te gaan.

Lord Granville verklaarde namens de regering, dat zij de meening des vorigen sprekers deelt, en van Frankrijk de verzekering heeft ontvangen, dat deze Staat voor het oogenblik de inlijving van Savoye niet beoogt. Door graaf Walewski was dit punt ter sprake gebragt, en de maatregel was een onderwerp der gesprekken vóór de uitbarsting van den oorlog, en zou alleen te pas komen indien zekere gebeurtenissen mogten voorvallen. Deze gebeurtenissen zijn uitgebleven, en derhalve wordt de kwestie thans niet door Frankrijk in verdere behandeling genomen. Op een regtstreeksche aanvrage van den Britschen gezant te Turijn heeft graaf Cavour geantwoord, dat zulk een traktaat met Frankrijk als wordt vermoed met betrekking tot Savoye niet bestaat, dat Sardinië dit gewest niet wil verkoopen, afstaan of ruilen. De zienswijze van Engeland is aan Keizer Napoleon kenbaar gemaakt, en de Britsche regering zou zich aan pligtverzuim hebben schuldig gemaakt, indien zij niet hare bedenkingen tegen Savoyes afstand aan den Keizer der Franschen had medegedeeld. Lord Granville uitte de hoop dat lord Normanby, na de door heal (minister) gegeven inlichtingen, zijn voorstel zou intrekken.

Lord Grey gaf als zijn gevoelen te kennen, dat de verzekeringen van Frankrijk niet voldoende waren te achten, met het oog op de taal der Fransche bladen. Niets ware, volgens den spreker, voor den vrede van Europa nadeeliger, dan de inlijving van Savoye bij Frankrijk. De redenaar gaf wel niet den raad om met geweld van wapenen dezen maatregel te keer te gaan, doch betreurde het, dat de Britsche Regering niet, ter gelegenheid van de onderhandelingen over het traktaat, bepaald haar verlangen had geopenbaard, om met Napoleons werkelijke bedoelingen bekend te worden gemaakt.

Lord Shaftesbury betoogde dat, indien er een geheim traktaat tusschen Frankrijk en Sardinië vóór den oorlog ware gesloten, betreffende den afstand van Savoye als vergoeding aan Frankrijk voor de vergrooting van Sardinië aan zijne andere grenzen, zulk een handeling onregtvaardig, oneedelijk en misdadig zou geweest zijn. De hertog van New-Castle zeide dat de Regering onophoudelijk voortgaat met het indienen van vertoogen aan Frankrijk en Sardinië.

Lord Brougham achte een beroep op de nationaliteiten ter gunste van den afstand van Savoye zeer gevaarlijk. — Lord Derby was van oordeel dat de vertoogen door de vorige Regering bij Frankrijk ingediend, de moeijelijkheden hadden kunnen voorkomen, welke thans zijn ontstaan.

Volgens hem zou de aanneming van lord Normanbys voorstel niet nadeelig werken op Engelands betrekkingen met Frankrijk. Lord Stratford de Redcliffe voerde aan dat Napoleons laatste gedragingen het mistrouwen van Europa opwekken. Lord Normanby maakte een einde aan de diskussie door te verklaren, dat hem genoegzame opheldering was gegeven. Hij trok zijn voorstel in. Het Huis werd hierop verdaagd.

— Engeland heeft aan Frankrijk vier voorslagen gedaan: 1°. Oostenrijk en Frankrijk zullen niet tusschenbeiden treden in de zaken van Italië zonder de toestemming der mogendheden. 2°. Na de oplossing van het Italiaansche vraagstuk zal Frankrijk zijne troepen uit Rome en het overige Italië terugtrekken. 3°. Geene interventie voor Venetië; geene Europesche mogendheden zal voorstellen doen wegens de Regering van Venetië. 4°. Sardinië zal geene troepen naar Midden-Italië zenden, alvorens de nieuwe stemming bekend zij; ware dit votum gunstig voor de aanhechting aan Sardinië, dan zou Sardinië vrijelijk troepen derwaarts kunnen zenden. Frankrijk nam de eerste drie voorslagen aan, met eenige wijziging betrekkelijk den tijd. Het vierde punt is nog aan de overweging van Oostenrijk onderworpen, en daarop is nog geen officieel antwoord ingekomen. Heden werd eene dépêche van den minister Rechberg ontvangen, inhoudende dat hij niet kon toestemmen in de voorslagen, alvorens hij de bevelen des Keizers had vernomen; hij kon echter zeggen dat Oostenrijk in geen geval den tegenwoordigen exceptionelen toestand van Italië erkent; Oostenrijk heeft geen voornemen troepen naar Italië te zenden, maar bepaalt zich tot de verdediging van zijn eigen grondgebied. Aan Rusland en Pruissen is mededeeling der voorslagen gedaan. Van Rusland is nog geen antwoord ingekomen. Pruissen stemde er in toe. De onderhandelingen zijn aangevangen en schijnen allen grond te geven tot eene vreedzame schikking der Italiaansche kwestie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 7 Feb. De *Pays* verwijt den *Constitutionnel* de openbaarmaking van den herderlijken brief des bisschops van Orleans, Mgr. Rousseau, in 1810. Sommigen zien in dat artikel meer dan de ijverzucht van het eene blad ten aanzien van een ander. De *Pays* zou, volgens hen, niet spreken zoo als hij doet, indien hij niet meer of min het vooruitzigt had op de herleving van den invloed, die te Villafranca alles beheerschte en voor een oogenblik werd ter zijde gesteld na de publikatie van 's Keizers brief aan den Paus, dd. 31 December, ten antwoord op de toespraak van den H. Vader aan de officieren van het Fransche garnizoen te Rome.

— De ontevredenheid van het Fransche goevernement wegens de houding van Piëmont ter zake van Savoye en Nizza schijnt ernstig te zijn, en in officiële kringen blijkt dit duidelijk, ondanks de tegenwerpingen van den *Constitutionnel.* Men zou er daar openlijk voor uitkomen dat de aanhechting van beide gewesten onafscheidelijk is van die van Midden-Italië bij Piëmont.

Sinds de bedoelingen van het kabinet der Tuileriën bekend zijn wordt Italië's toestand gewigtiger dan ooit. Een der voorstanders van het vlugschrift *de Paus en het Kongres* zeide onlangs, dat het daarin ontwikkelde programma zou toegepast worden. Men zou weldra de nog rustige gewesten van de Kerkelijke Staten in opstand brengen en de Fransche bezetting zou te Rome stilzwijgend blijven toezien. Als dan het oproer tot voor de poorten van Rome genaderd is, zal de diplomatie den Paus daarop wijzen en alsdan trachten te verkrijgen dat Pius IX de verlangens van den Keizer vervult. Als alles in het land ten onderste boven zal gekeerd zijn, wil men den Paus Rome en een tuin verzekeren, wat Z. H. dan, volgens de sprekers in dien zin, gaarne zal aannemen.

— Naar gezegd wordt, zou jl. Zondag de Pauselijke encykliek niet in alle Parijsche kerken zijn voorgelezen; in enkele zou men er zich bij bepaald hebben kennis te geven van het mandement van den Kardinaal-Aartsbisschop van Parijs, waarin van dien rondgaanden brief melding wordt gemaakt, en welk mandement overigens de innigste gehechtheid aan den Opperpriester betuigt. Mgr. Morlot brengt grooten lof aan de zelfverloochening van Pius IX, die bereid is voor de belangen der Kerk zijn leven te geven, en hij vermaant de geloovigen te bidden om 's Hemels zegen op den H. Vader te doen nederdalen.

De bisschop van Versailles, die, naar beweerd werd een zeer kleurloos mandement had uitgevaardigd, doch 't geen door Z. Em. is tegengesproken, heeft aan de geestelijkheid en leeken van zijn diocees vier kernachtige bladzijden gerigt, waarin de staatsmannen worden gelaakt dat zij zich op den noodlottigen weg eener aanranding tegen de Kerk gewaagd hebben. Ook deze bisschop schrijft gebeden voor den Paus uit.

— Verscheidene Fransche bisschoppen, die onlangs in deze hoofdstad waren, wenschten bij den Keizer te worden toegelaten, om zoo mogelijk uit den mond zelven van Z. M. eenige inlichtingen te ontvangen nopens de plannen of bedoelingen van het goevernement. Ook waren zij voornemens den Keizer met hunne gevoelens en bekommeringen bekend te maken. Toen de Keizer hun, op hun verzoek, een bijzondere audientie had verleend, ontveinsden de bisschoppen hun bekommering en vrees voor de toekomst van het Pausschap niet. Met droefheid, zeiden zij, zagen zij de zegepraal van den opstand in de Pauselijke Staten, de valsche gesteldheid waarin de gebeurtenissen Z. H. bragten, de gevaren welke den H. Vader persoonlijk konden bedreigen en de noodzakelijkheid, waarin een nog ergere toestand hem kon brengen om Rome te verlaten.

De Keizer zou geantwoord hebben dat hij de zaken niet zoo erg beschouwde, dat hij niet geloofde dat de Paus gedwongen of gedreven zou kunnen worden om Rome te verlaten, waar het Fransche leger niet zou ophouden eerbiedig voor zijne veiligheid te waken; maar mogt de Paus, ondanks alles zijne Staten verlaten, dan zou zooals de Keizer verklaarde, hij zijne troepen niet

---

(1) Singel bij het Koningsplein, X 16.

uit Rome terug ontbieden en in 's Pausen vertrek zulk een noodlottige verwikkeling niet zien, om zich daarover, zoo als de bisschoppen te verontrusten. In dat geval, zeide hij, zou hij het Fransche wetboek in de Kerkelijke Staten invoeren, en aan die Staten een regterlijke, financiële en policie-administratie als anderzins geven, naar het voorbeeld van 'tgeen in Frankrijk bestaat; en dan, na alzoo hervormingen in 't leven te hebben geroepen, die de bevolkingen zouden bevredigen, zou hij zich haasten den Paus te berigten dat wanneer de H. Vader naar Rome terug wilde keeren, hij er de gewenschte veiligheid zou vinden en niet meer aan bezwaren onderworpen wezen, als die zoo noodlottig den tegenwoordigen toestand veroorzaakt hebben; en eindelijk, mogt de Paus hardnekkig weigeren wederom te Rome bezit van den Pauselijken troon te nemen, te midden van instellingen die met den geest der eeuw stroken en zoo vurig door de bevolkingen gewenscht worden, dan zou de Keizer met de groote Europesche mogendheden in overleg treden."

Dit berigt wordt gegeven door den Parijschen korrespondent van de *Indépendance belge.*

— In de Fransche geestelijkheid heerscht eene bijzondere opgewektheid, want zoodra men den Paus aanraakt, is niets in staat haar te weerhouden de stem te verheffen.

Vele adressen aan den Paus worden in de departementen onderteekend en de pastoors van Parijs zijn bijeengekomen om er een op te stellen

— Het volksgeschrift van Mgr. de Segur over den Paus, wordt als het ware verslonden. Reeds is het weergalooze getal van honderd en tien duizend exemplaren er van verkocht, zonder dat de aanvraag in het minste ophoudt.

De opstellen der heeren de Falloux, Cochin en de Broglie, welke als vlugschriften zijn uitgegeven, vinden alsmede vele lezers. Zoo ook gaat het met de brochuren der heeren Alfred Nettement en Poujoulat. Bij eene nieuwe uitgave van het uitmuntende werk des eersten is de vertaling der encykliek gevoegd. De aanvallen tegen Rome blijven niet onbeantwoord en de gunst, welke het publiek aan die doorwrochte werken verleent, bewijst dat het der Pauselijke zaak zoo min aan aanzienlijke verdedigers, als aan talrijke voorstanders in alle rangen der maatschappij en in alle deelen der wereld ontbreekt.

— In eene korrespondentie wordt er de aandacht op gevestigd, dat de revolutionnairen al het mogelijke aanwenden om den H. Stoel in gemeenschap met Oostenrijk als de groote bron van Italië's rampen voor te stellen. Dagbladpers en geheime genootschappen werken zamen om Rome als de eenige hinderpaal aan te duiden voor het bereiken van Italië's bestemming. Op die wijze tracht men de bevolkingen te misleiden en van de onderwerping aan Christus' Stedehouder af te brengen.

Het is niet te voorzien hoe ver dat kwaad gaan zal en hoe eenmaal kan hersteld worden, wat nu door de gaande gemaakte hartstogten vernietigd is. Het is niet meer de tijdelijke magt des Pausen en het bestuur der Kardinalen, dat men wil verworpen zien, maar het geheele Pausdom, de Kerk, elken schijn van hiërarchie en geestelijk gezag.

— De heer Edmond About wordt een der redakteuren van den *Siècle.*

— Er is sprake van dat de heer Ferdinand de Lasteyrie weldra een vlugschrift tegen de inlijving van Savoye bij Frankrijk zal uitgeven.

— Men twijfelt dat het Toskaansche goevernement er gereedelijk toe zal overgaan om de thans bestaande vergadering te ontbinden en nieuwe verkiezingen te bevelen.

— Te Marseille zijn berigten uit Rome, dd. 4 dezer ontvangen: De dépèches, door den heer Cadore overgebragt, hebben een diepen indruk op den Paus te weeg gebragt. De gisting duurt onverminderd voort.

— Uit Madrid is dd. 7 Februarij den volgenden telegram ontvangen.

Tetuan is, ten gevolge van den veldslag van den 4n ingenomen; 800 groote tenten zijn buit gemaakt, benevens de artillerie, kameelen en alle strijdwagens. De broeders van den Keizer zijn gevlugt, verschrikt zijnde door het bevel, om Tetuan binnen 24 uur over te geven; eene deputatie is om genade komen smeeken. De divizie Rios is zonder tegenstand Tetuan binnengerukt en met vreugde door de bevolking ontvangen.

De vreugde der bevolking te Madrid is onbeschrijfelijk; de stad was prachtig geïllumineerd. Het volk heeft het paleis der Koningin onder vreugdegejuich omringd. Er worden toebereidselen tot prachtige feesten gemaakt.

— De Katholieken van Portugal sluiten zich krachtig aan bij de verklaringen, welke uit alle landen van Europa, ten gunste der regten van den H. Stoel gedaan worden. Een dagblad van Lissabon bevat in zijn Nommer van 9 Januarij een adres aan den Paus met talrijke handteekeningen van de aanzienlijksten des lands. De volgende nommers van hetzelfde blad bevatten nieuwe adressen van Portugesche Katholieken.

— Sedert eenigen tijd is de *Armonia* uit Turijn niet verzonden. Daardoor wordt het moeijelijk juiste bijzonderheden nopens den godsdienstigen toestand van Piëmont te geven.

— Naar men verneemt zijn in het gebied van den Imam van Maskate en Zanzibar weder onlusten uitgebroken. Op verzoek van den Franschen konsul aldaar, vertrekt een korvet naar Maskate.

— De uit Konstantinopel ontvangen berigten van den 28n Jan. jl. melden dat wegens het ongenoegzame der policie, door Riza-Pacha den Sultan een voorstel was gedaan tot het organizeren van gendarmerie te voet en te paard, volgens de inrigting van dit wapen in Frankrijk. Dit korps zou 60,000 man tellen, en in geval van oorlog zou de helft daarvan worden mobiel verklaard, waardoor men de bachi-bazoucks zou kunnen ontberen. Er is eene kommissie benoemd tot onderzoek van dit ontwerp, dat reeds door de bevolking zeer gunstig is opgenomen.

ENGELAND.

LONDEN, 7 Febr. De *Times* doet uitkomen dat Napoleon III, hoewel soldaten en geld, schepen en geschut hebbende, kortom over alles beschikt wat eene mogendheid magt kan geven zoo te land als ter zee, nog niet het hartelijk en opregt vertrouwen van Europa bezit. Verder zegt het blad dat 's Keizers politiek ten aanzien van Savoije, hem zekerlijk het vertrouwen niet zal geven waarnaar hij streeft, en hij dit doel beter zou bereiken, indien hij de wereld trachtte te overtuigen dat het veeleer zijn wensch is zijn tegenwoordig rijk te verbeteren dan uit te breiden.

De Engelsche pers verklaart zich, naar te voorzien was, eenstemmig tegen de inlijving van Savoye bij Frankrijk.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 5 Febr. Aan de *Ostd. Post* wordt uit Parijs geschreven, dat Napoleon de bepalingen van Villafranca getrouw wilde naleven, maar door lord Palmerston en graaf Cavour daarin verhinderd werd. De Keizer had ernstig gewenscht de rust in de Kerkelijke Staten te herstellen, zoodat zelfs te Marseille troepen voor den Paus werden geworven. Maar Engeland drong op de niet-tusschenkomst aan en de Keizer bragt dit offer, in het vertrouwen dat Engeland hem in het vraagstuk der inlijving te gemoet zou komen. Napoleon is echter ditmaal door lord Palmerston bij den neus geleid en ook door Cavour.

Het geheim verdrag nopens Savoye is reeds in 1858 te Plombières gesloten. Volgens dit moest Savoye eerst worden afgestaan als Piemont een staat van minstens elf millioen zielen was. Hierop beroept zich thans de sluwe Cavour, die van afstaan aan Frankrijk niets wil hooren en in de anti-fransche beweging den toon geeft. Door een en ander bevindt Napoleon zich in den moeijelijksten toestand.

— De Oostenrijksche regering neemt krachtige maatregelen om zich in het Venetiaansche te handhaven en elke poging tot verrassing of oproer te voorkomen. In den vierhoek der vestingen kan geen vreemdeling doordringen zonder de meest voldoende bewijzen nopens zijn persoon te geven. Talrijke policie-agenten zijn voortdurend aan de poorten der sterkten om het toezigt der militaire overheid gemakkelijker te maken.

BERLIJN, 5 Feb. Het verbod om paarden uit te voeren over de de grenzen van het Zoll-verein is den 1n Jan. 1860 opgeheven. Men betreurt thans dat men zich daarmede te zeer gehaast heeft, want de uitvoer is sedert zeer belangrijk geworden langs de westersche grenzen en vooral naar Italië.

De Regering van Wurtemberg heeft insgelijks aan de mogendheden van het Zoll-verrein doen weten, dat de uitvoer van wapenen, vooral van oude geweren der nationale garde van 1848—49, langs het zuiden sterk is toegenomen.

— Uit Frankfort wordt gemeld dat, vermits de aankoopen van paarden voor Italië toenemen, de Zuid-Duitsche regering in overweging had genomen, of het niet doelmatig zou zijn om bij de Bondsvergadering een voorstel in te dienen, om den uitvoer van paarden weder te verbieden.

ITALIE.

ROME, 31 Jan. Bereids is het overlijden van den Kardinaal Ferretti gemeld. De tijding is valsch. Zijne Eminentie leeft nog en wordt met den dag beter.

Er worden voortdurend allerlei valsche berigten gemaakt. De revolutionnairen doen dat voorbedachtelijk om de menschen in de war te brengen. Zoo hebben zij dezer dagen rond gestrooid, dat sommige kloosterorde alle vaste goederen moeten verkoopen, om ze voor Spaansche effekten te verwisselen. Daarbij zijn [illegible] provincialen bepaaldelijk aangewezen. [illegible] worden uitgestrooid met het doel om onrust te verwekken.

De Paus had een brief ontvangen van den graaf de Chambord, waarover hij zeer tevreden scheen te zijn. Z. H. heeft dadelijk eigenhandig geantwoord.

(Elders) wordt aan de geheime drukkerij iets gereed gemaakt, en men gelooft dat het eene exkommunikatiebul tegen koning Viktor Emmanuel is, welke zal worden uitgevaardigd, zoodra de aansluiting van Midden-Italië aan Piëmont een feit zal zijn.

Men spreekt ernstig van eene toenadering tusschen Rusland en Oostenrijk, en voegt er bij, dat de Noordsche mogendheden het eens zijn aangaande de Italiaansche quæstie.

Op het feest van Maria Lichtmis scheen de Paus zeer droefgeestig te zijn.

De patriotten van de Marken en Umbrië zijn, onder voorzitterschap van graaf Campanilie, een lid der familie Canino, vereenigd geweest.

— Het jaarboekje voor 1860 is uitgegeven; daaruit blijkt dat men in de Katholieke wereld niet minder dan 860 diocezen telt, zonder er de apostolische vikariaten en verscheidene prefekturen bij te rekenen.

Paus Pius IX heeft 80 nieuwe diocezen opgerigt. Zonder die van Nederland en Engeland te tellen heeft Z. H. er elf gesticht in de Vereenigde Staten; vier in het hooge noorden van Amerika; twee in Zuid-Amerika; drie in Brazilië; een in Kalifornië; een in Terra-Nova een in Mexico; twee in Kanada; twee in het koningrijk Napels; een in Hongarije; een in Toskane; in de Fransche Antillen de diocezen van Guadeloupe en Martinique; in Afrika dat van Reunion en in Frankrijk dat van Laval.

TURIJN, 5 Febr. Graaf Prosper Balbo, voorzitter der Vereeniging aan St. Vincentius van Paulo, is met eene meerderheid van 789 stemmen tot lid van den gemeenteraad benoemd. Hij is de oudste zoon van Cezar Balbo en heeft onlangs de redevoering uitgegeven, door zijn vader in 1849 nopens de tijdelijke magt des Pausen uitgesproken.

BELGIE.

BRUSSEL, 6 Febr. De *Echo du Parlement*, een gewoonlijk goed onderrigt blad, meldt, dat de heer Taconnet, eigenaar van den *Univers*, te Brussel was aangekomen om zich met een drukker te verstaan over de uitgave te dier stede van dat blad. De heer Veuillot zou hoofdredakteur blijven, doch zijne artikelen te Parijs opstellen en ze in den vorm van brieven herwaarts zenden. Van andere zijde wordt dit tegengesproken.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 8 Februarij.

BEVALLEN (5 Febr.): A. C. E. Haks, geb. Haarman, D. — (6 Febr.): J. J. C. Leendertz, geb. Bontjes, D. - S. W. M. Sligting, geb. Roby, Z.

OVERLEDEN (3 Febr.): E. Grafsteede, wed. C. Stroethoff, 53 j. — (7 Febr.): A. P. Beerendonk, geb. Pendavingh, 28 j

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55¼	2/m. Livorno	f 38¼
Zigt "	" 55⅝	" Napels	" 78¼
2/m. Bordeaux	" 55	3/m. Petersburg	" 168½
½/m. "	" 55⅜	6/w. Weenen	" 82
3/m. Madrid	" 240	" Augsburg	" 99
" Cadix	" 241	" Frankfort	" 99½
" Sevilië	" 238	2/m. Hamburg	" 35 1/16
" Bilbao	" 238	Zigt "	" 35¼
" Lissabon	" 40⅜	2/m. Londen	" 11.57½
" Porto	" 40¼	Zigt "	" 11.65
2/m. Genua	" 45½	Rotterdam	" [illegible]

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 7 Febr. België 2½ pc. [illegible]; 4½ pc. 97½ p; Metal. 48¼ g. Nation. 55¾; Spanje 1½ pc. 32½; 3 pc. 43⅛.

PARIJS, 7 Febr. 3 pc. Rente 67.50; 4½ pc. id. 97.35, Fr.-Oost. Spoorw. 488.—; Credit mobilier 740.—; 3 pc. Spanje 42⅝; 1¾ pc. id. 33¼; Spanje Cred. —.—; Passive —; Russ. Spoorw.-Aktiën 486; Rom. Leening —.

MADRID, 6 Febr. Spanje 3 pc. 44.15; 1¾ pc. 34.15.

LONDEN, 7 Febr. Cons. 94¼ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 21 a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; 3¾ pc. Grenada 15¾ a —; id. uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. — a —; 1 pc. id. — [illegible] —, 3 pc. Port. 43⅞ a —; 3 pc. Spanje 44¼ a — [illegible] pc. id. 33 a —; Coupons — a —; Amortis. [illegible] 4½ pc. Russen 97½ a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland 66⅛ a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares [illegible] id. 7 pc. Oblig. — a —; Sardinië — a —; [illegible] a —.

WEENEN, 7 Febr. Met. 5 pc. 67.50; 2½ pc. —.—; Nat. 77.10; Loten 1854 4 pc. [illegible] Bank-Aktiën 835; Noord-Baan-akt. 192; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 188.—, O.-Fr. Spoorw. [illegible]; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 13.52½; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —; Coupons —.—; Zilver —.

BERLIJN, 7 Febr. Metalliek 5 pc. 48⅞; Nationale 55⅝, Stiegl. 5de serie 94⅛; 6de id. 105; Rusland 5 pc. 105⅜, Nieuwe 5 pc. 63¼; Pruiss. Staats. 3½ pc. 99⅞; id. Nieuwe 5 pc —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 17⅜, Parijs 78⅞, Hamburg 150, Amst. zigt —, 2/m. 141½, Weenen 72⅝, Petersburg 96½.

HAMBURG, 7 Febr. 4 pc. Rusland 61¾ g. 4½ pc. id. —, 3 pc. Spanje 40, 1¾ pc. id. 31, Vereenigde. 98¾, Noord-

Duits. bank 83½, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. 13.04⅜, Amst. 35.85, Diskonto —.

FRANKFORT, 7 Febr. Metalliek 5 pc. 46¾ Nation. 54⅛, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 42, 1¾ pc. 32⅝, Bankakt. —, Wissel op Londen 116½, Weenen 85, Parijs —, Diskonto, —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		7 FEBR. 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie .	5 pCt.	106½	a	106¾	
Nederl. Bank	4 "		"		
Nederl., Werkel. Schuld a	2½ pCt.	64½	"	64 9/16	
Dito Dito	3 "	75½	"		
Dito Dito	4 "	98⅛	"	98 3/16	
Oost-Ind. Leening . .	4 "		"		
Amortis. Syndik. . .	3½ "		"		
Handel-Maatsch. op rescontre			"		
Aand. Holl. Spoorweg. . .			"		
Leening idem	4½ pCt.		"		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ "	100¾	"		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ "		"		
Dito bij *Rothschild* .	2½ "	51¾	"		
Frankrijk, Certifikaten,	3 "		"		
Spanje, Obligatiën . .	1¾ "	33¼	"	33⅝	33½
Dito	3 "	44¼	"		
Dito Binnenl. . . .	3 "	43	"	44	43½
Amortisabele Schuld . . .		11 3/16	"	11⅜	11 3/16
Bewijzen Coupons . .			"		
Portugal, Obligatiën . .	3 pCt.	43½	"	43 9/16	
Dito 1856/1859 . . .	3 "	42	"	42⅛	
Dito Uitgestelde			"		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	104¼	"	104⅜	104⅜
Dito bij idem 1828/1829	5 "		"		
Cert. bij idem 1831/1833	5 "	84⅞	"		
Dito bij idem 1840 . .	4 "	79 7/16	"	79½	
Dito bij *Stieglitz* . .	4 "	79¼	"	79⅜	
Dito Nieuwe	4 "		"		
Dito 5de Serie . . .	5 "	89	"		
Dito 1855, 6de Serie .	5 "	99 1/16	"	99¼	99¼
Dito adm. te Hamburg	5 "		"		
Dito dito te Londen .	5 "		"		
Dito dito dito	4½ "	94	"		
Dito dito dito .	3 "	62½	"	62 9/16	
Inschrijving in Assignat.	6 "	61½	"		
Certifikaten van dito .	6 "	62½	"		
Spoorweg Aktiën . . .	5 "		"		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	f	157¼	"		
Obligatiën	4 pCt.	77⅞	"		
Pruissen, Obligatiën .	4½ "		"		
Dito 1859	5 "	101¾	"	102	
aandeelen 1854 . .	3½ "		"		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 "		"		
Dito dito	4 "		"		
Dito Metalliek . . .	5 "	45¾	"	46⅝	46½
Dito dito	2½ "	25	"	25⅝	25⅝
Dito Rente Amsterdam	5 "	67	"	67¾	67¾
Dito Nationale 1854 .	5 "	52⅞	"	53	52⅞
Weener Bank-Aktiën . .	f	708	"	712	712
Dito Aand. fl. 250, 1839 .	"		"		
Dito dito " 250, 1854	4 pCt.	246	"	247	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			"		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 "		"		
Dito bij *Rothschild* . .	5 "		"		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 "		"		
Dito	3 "		"		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 "	99½	"		
Dito 1839 van £ 100 . .	5 "		"		
Dito 1843 . £ 100 . .	5 "		"		
Dito 1852	4½ "		"		
Dito 1858	4½ "		"		
Sardinië	5 "		"		
Peru, Geldl. 1854 . . .	4½ "		"		
Dito te Parijs			"		
Ecuador, Oblig. 1855 . .	1 "	12½	"		
Venezuela, Obligatien . .	3 "	25½	"	25 11/16	
Dito	1½ "	13 5/16	"	13½	
Grenada, Obligatiën . .	4 "	14⅜	"	14½	
Dito Uitgestelde . . .		4 9/16	"		
Mexiko Obligatien . . .	3 "	20	"	20 3/16	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	"	97¾	"		
Dito dito " B	"		"		
Dito bij *Rothschild* . .	6 pCt.		"		
Illinois Spoorweg-Aandeelen .			"		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	80	"		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 "		"		
Louisiana	5 "	101¾	"		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 "		"		

Handel-Maatschappij kontant —; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgefourn. 213½, 14½, 13½; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; 4½ pc. Eng. Rijn f —.

Algemeen was de markt in eene aangenamere stemming, inzonderheid was in Spaansche fondsen bij vrij levendige affaire de stemming aanmerkelijk williger.

Koers van het Geld. Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 8 Februarij tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64⅝; Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 43 5/16; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 104⅜, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 99⅝, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. 47⅜, dito 2½ pc. 26⅛, dito Rente Amst. 5 pc. 68¾, dito Nationale 1854 5 pc. 54.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 6 Februarij.

— Van Tarwe verkocht: 130/131 ℔ Poolsche f 320 à 327.
— Van Rogge: 118, 119 ℔ Petersburg f 188, 190.

ROTTERDAM, 7 Febr. Tarwe: 157, 162/3 ℔ witb. Pools f 320, 325; 157/2 ℔ n. Bovenl. Ris f 280; 158/2 ℔ d° d° f 275.

SCHIEDAM, 7 Febr. Rogge. Verkocht: 146/2 ℔ Petersb. f 200 6/w.; 142/2 ℔ Archangel f 191 kt., 193 6/w. — Moutwijn f 13,25; Jenever f 18,75; Amst. Proef f 20,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 1,50 per ketel.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek . .	f 21,05	a	—	Pruissische .	f 34⅞	a	—
Napelsche . .	" —,—	"	—	Spaansche . .	" 2,39	"	—
Div. in £ . .	" 11,57½	"	—	Hamb. Russ.	" 32⅜	"	—
Eng. Russen	" 11,57½	"	—	Russ. in Z. R.	" 33⅜	"	—
Fransche . .	" 55¼	"	—	Polen . . .	" —	"	—
Belgische . .	" 55¾	"	—	" Fl.	" 26¾	"	—

Buitenl. Spanje f 55⅛. Nation. Met. d°. 1 Julij 1859, f 28,35.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,60	à	9,70
Oude Gerande Dukaten	" 5,50	"	5,60
Wigtige Souvereinen	" 11,65	"	11,75
" Pistolen	" 9,50	"	9,60
Stukken van 20 Franks	" 9,25	"	9,35

Baren Goud en Speciën à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9¼ à 10¼ pc.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 7 Febr. Diana (st.), Londen.
HELVOET, 7 Febr. Ivanhoe (st.), Leith.

UITGEZEILD:

HELVOET, 7 Febr. Leo (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 8 Februarij, in lading naar:

Maintz.	G. Reichert, Maintz N°. 4.
Mannheim.	J. M. Kimpel, Harmonie.
Keulen.	J. C. Wilson, Cöln N°. 18.
Mannheim.	L. Penning, Azia, S.
Dusseldorp.	J. Urmetzer, St. Nicolaas.
Frankfort.	J. Stamm, Frankfort N° 14.
Urdingen.	J. D. Keuter, Jonge Arend.

Rijnhoogte ARNHEM, 7 Febr. 3 el 4 p. 5 duim. KEULEN, 7 " 13 vt. 7 "

Advertentiën.

(2207) Heden overleed, tot droefheid zijner Kleindochters en betrekkingen, de Heer BERNARDUS WILHELMUS VRIL, in den ouderdom van ruim 79 jaren.

AMSTERDAM, 5 Februarij 1860.

G. P. J. WOLFF.
J. A. SIEVE Jr.
Exec. Test.

(2295) Heden avond ten 6½ ure, na vroegtijdig gesterkt te zijn door de H. Genademiddelen, overleed zeer kalm onze innig geliefde Dochter JACOBA APOLLONIA, in den jeugdigen leeftijd van 22 jaren en bijna 4 maanden.

J. T. TERWISSCHA VAN SCHELTINGA.
A. TERWISSCHA VAN SCHELTINGA, geb. ALTHUYSER.

STEENWIJKERWOLD, 6 Februarij 1860.

Algemeene kennisgeving.

Er wordt gevraagd in eene gemeente, waar ruim 900 Katholijken en ruim 100 Protestanten zijn, een **R. C. Genees-, Heel- en Verloskundige**, aan die betrekking is verbonden eene jaarwedde groot f 550. — Nadere informatiën zijn op *franco* aanvrage te bekomen bij de Redactie van *de Tijd*, onder Letter P. (2292)

(2294) In eene **Apotheek** te *'s Gravenhage* wordt verlangd met 1° Mei ek. een allezins geschikt en bekwaam **BEDIENDE.** Adres *franco* brieven onder de letters C. B. bij de GEBR. VAN LANGENHUYSEN, Boekdrukkers te *'s Gravenhage.*

Heeren Bierbrouwers.

Men biedt TE KOOP aan: Een Koperen **Brouwketel**, groot 23 Vaten 62 Kannen. Met *franco* brieven onder letter D. V. gelieve men zich te adresseren bij den Uitgever dezer Courant. (2296)

Men verlangt in een afgelegen gedeelte eener Parochie, ongeveer ¾ uur van de kerk, in Zuid-Holland, een Katholiek **Meisje** of **Weduwe** zonder kinderen, niet beneden de 25 en niet boven de 40 jaren oud, die de geschiktheid heeft om eenige kinderen, meest al uit den geringen stand, te bewaren en eenig onderrigt te geven, onder genot van vrij wonen en een klein salaris, dit salaris zal naar gelang van bekwaamheid en verdiensten geregeld worden. Adres door eigenhandig geschreven brief, onder letter L. B. *franco* aan de Redactie van *de Tijd.* (2293)

REVALENTA ARABICA.

Onder de talrijke gevallen van genezingen hebben wij vergunning ook te vermelden, dat Jufvrouw J. C. T. ELLINKHUIZEN alhier, *die aan eene algeheele verzwakking leed en de gewone spijzen niet meer nuttigen kon*, door het gebruik der **REVALENTA** hare gezondheid en krachten volkomen teruggekregen heeft.

ZWAKKE MAGEN die geenen substantiëlen kost verdragen kunnen, moeten **DU BARRY'S REVALENTA** gebruiken om hunne krachten te winnen.

De **REVALENTA** *is geen Medicament maar een voedsel*, dat zeer gunstig op de spijsverteringsorganen werkt, en daardoor eene menigte ziekten en onpasselijkheden genenezen en voorkomen kan. Er zijn voorbeelden in groote menigte, dat zij ZONDER HULP VAN MEDICIJNEN langdurige ongesteldheden genezen heeft. Duizenden hebben openlijk verklaard, dat zij hunne genezing aan haar te danken hebben. *Men kan ze zonder inconvenient gebruiken, en de genezing volgt gewoonlijk spoedig.*

De echte **REVALENTA** van de Heeren BARRY DU BARRY & C°., 77 Regentstreet Londen, wordt alleen verkocht door het **VERKOOPHUIS** en deszelfs Dépots.

De prijs is: 1 ℔ f 2, 2 ℔ f 3.50, 5 ℔ f 8, 12 ℔ f 16.

Kleine Bussen, om er de proef mede te nemen kosten 87½ Cent.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus tot waarborg der echtheid door "*E. VON WINDHEIM & C°.*, **VERKOOPHUIS**," *geteekend is.*

VERKOOPHUIS en de bekende Dépôts. (2298)

Eerstdaags zal eene goede vertaling bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN verschijnen van het werkje:

LE PAPE.

questions à l'ordre du jour,

PAR

Mgr. DE SEGUR.

Een volksschrift — allezins geschikt om door een ieder in handen genomen en met vrucht gelezen te worden. Het lost, kort, duidelijk en bondig vele vragen op.

Bij bovengenoemden is van de pers gekomen, en verzonden:

RONDGAANDE BRIEF VAN DEN PAUS

(ENCYCLICA)

AAN ALLE

BISSCHOPPEN DER WERELD.

Oorspronkelijke Latijnsche tekst, benevens getrouwe Nederlandsche overzetting.

In dit belangrijk stuk wordt breedvoerig de brief van Napoleon III aan Pius IX besproken, alsmede de inhoud van het antwoord medegedeeld, dat de Paus aan den Franschen Keizer heeft doen toekomen, terwijl de gedragslijn, welke de Paus zich voorgenomen heeft ten opzigte van het vraagstuk zijner wereldlijke magt te volgen, er klaar en openlijk in wordt uiteengezet.

Prijs 10 Cents.

DE REGELING VAN HET ARMBESTUUR IN NEDERLAND EN DE KERKELIJKE INSTELLINGEN VAN LIEFDADIGHEID, VOORAL DIE DER KATHOLIEKEN.

EENIGE BEMERKINGEN

DOOR

M^r. C. J. A. HEYDENRIJCK.

Prijs 50 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.